

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

PL. ÚS 44/03-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí pléna 21. októbra 2003 o návrhu skupiny 30 poslancov Národnej rady Slovenskej republiky, zastúpenej poslancom R. M., na začatie konania o súlade § 1 ods. 2 a 3, § 3a ods. 1, § 3b ods. 1 a § 3c ods. 1 a 2 zákona č. 136/2003 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 308/1993 Z. z. o zriadení Slovenského národného strediska pre ľudské práva s čl. 1 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky takto

r o z h o d o l :

Návrh skupiny 30 poslancov Národnej rady Slovenskej republiky o d m i e t a ako zjavne neopodstatnený.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bol 2. júna 2003 doručený návrh skupiny 30 poslancov Národnej rady Slovenskej republiky (ďalej len „navrhovateľ“), zastúpenej poslancom R. M., na začatie konania o súlade právnych predpisov podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), a to § 1 ods. 2 a 3, § 3a ods. 1, § 3b ods. 1 a § 3c ods. 1 a 2 zákona č. 136/2003 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 308/1993 Z. z. o zriadení Slovenského národného strediska pre ľudské práva s čl. 1 ods. 2 ústavy. Navrhovateľ ďalej 25. júna 2003 doručil ústavnému súdu žiadosť o opravu pôvodného návrhu na s. 6.

V konaní o samotnom návrhu navrhovateľ žiadal, aby ústavný súd vydal tento nález:
„Ustanovenie § 1 ods. 2 a 3, § 3a ods. 1, § 3b ods. 1 a § 3c ods. 1 a 2 zákona č. 136/2003 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 308/1993 Z. z. o zriadení Slovenského národného strediska pre ľudské práva, nie je v súlade s článkom 1 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.“

Podľa čl. 1 ods. 2 ústavy: „Slovenská republika uznáva a dodržiava všeobecné pravidlá medzinárodného práva, medzinárodné zmluvy, ktorými je viazaná, a svoje ďalšie medzinárodné záväzky.“

Článok 1 ods. 2 ústavy sa týka všetkých medzinárodných záväzkov Slovenskej republiky bez ohľadu na ich obsah a ustanovuje povinnosť ich plnenia. Každý medzinárodný záväzok Slovenskej republiky má svoj konkrétny obsah (znenie) zahrnutý buď v medzinárodnej zmluve, medzinárodnej obyčaji, alebo v inom prameni medzinárodného práva. V dôsledku toho sa príslušná vnútroštátna právna úprava (zákon) môže dostať do nesúladu s takýmto medzinárodným záväzkom a o takomto ich nesúlade je ústavný súd oprávnený aj konať v konaní o súlade právnych predpisov (za predpokladu, že sú splnené aj iné podmienky tohto konania). Vnútroštátna právna úprava (v konkrétnom prípade ustanovenia § 1 ods. 2 a 3, § 3a ods. 1, § 3b ods. 1 a § 3c ods. 1 a 2 zákona č. 136/2003 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 308/1993 Z. z. o zriadení Slovenského národného strediska pre ľudské práva) sa však nemôže dostať do nesúladu s čl. 1 ods. 2 ústavy, keďže ustanovenie tohto článku ústavy nezahŕňa znenie žiadneho konkrétneho medzinárodného záväzku.

Na základe uvedených skutočností bolo potrebné sťažnosť navrhovateľa odmietnuť už po jej predbežnom prerokovaní ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. októbra 2003